

μουσικής

ΠΟΛΥΤΟΝΟ ✓

ΤΕΥΧΟΣ 66 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014 0,01 € ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ ΚΩΔ.7016

καλό φαινόμενο

Ιδιοκτησία - Έκδοση

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ
Ελληνικό Τμήμα Διεθνούς Οργανισμού
Σύγχρονης Μουσικής (ISCM)
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 115 21 Αθήνα
τηλ./fax: 210 7256607

Συντακτική ομάδα

Συντονισμός ύλης
Μαρία-Χριστίνα Κριθαρά* Φανή Κοσώνα*,
Ελένη Σκάρκου*, Κώστας Φλεριανός*

Αρχισυνταξία

Μαρία-Χριστίνα Κριθαρά
Σχεδιασμός & Ψηφιακή Ανάπτυξη

Ελένη Σκάρκου

Καλλιτεχνική επιμέλεια

Μαρία-Χριστίνα Κριθαρά
Ελένη Σκάρκου

Επικοινωνία - Διαφημίσεις

Μαρία-Χριστίνα Κριθαρά

Οικονομικά, δημοσιογραφική

έρευνα & διανομή
Κωνσταντίνος Φλεριανός

Μόνιμοι συνεργάτες

Μαρία Θεοφίλη,
Γεωργία Καλοδίκη*,
Λεωνίδα Κανάρης*,
Άση Κονδυλίδου,
Μακίνας, Νίκος Ροδίτης,
Πέτρος Στεργιόπουλος,
Θωμάς Ταμβάκος*

Συνεργάτες τεύχους

Πάυλος Βεντούρας, Κώστας Γρηγορέας,
Απόστολος Κώσπος,
Γιάννης Ν. Μπασκόζος
Αγγέλικα Παπανικολάου
Φώτης Πέζος, Αλέξιος Γ.Κ. Σαββίδης,
Μαρίνα Τζούλη*, Στέλιος Τσακαλίδης,
Γιώργος Χατζημυχαλάκης*

Εξώφυλλο

Ελένη Σκάρκου
Μαρία Χριστίνα Κριθαρά

Φωτογραφία Εξωφύλλου

Πίνακας Ευάγγελου Μουτσόπουλου

Φωτογραφικό υλικό:

Αρχαία: Θόδωρου Αντωνίου*
Κορίνας Βουγιούκα, Μαρίας Θεοφίλη,
Ευάγγελου Μουτσόπουλου*,
Γιώργου Μπεχλιβάνογλου,
Ελένης Σκάρκου,
Θωμά Ταμβάκου, Ωδείου Αθηνών

Γλωσσική επιμέλεια

Φανή Κοσώνα,
Μαρία-Χριστίνα Κριθαρά

Μετάφραση κειμένων

Μαρία Θεοφίλη
Μαρία Χριστίνα Κριθαρά

Συνδρομές - Διαφημίσεις

Χανιάτου 17, 154 52, Ψυχικό
Μ. Χ. Κριθαρά: 210 6713086

Εκτύπωση - Παραγωγή

ΦΩΤΟΛΙΟ & ΤΥΡΙΣΟΝ Α.Ε.

Κηφισού 159, Αθήνα

τηλ. 210 3470808, email: fotoлио@tyrison.gr

(* μέλη της Ε.Ε.Μ.)

Η αναδημοσίευση κειμένων και υλικού
επιτρέπεται μόνον κατόπιν άδειας
της Συντακτικής Ομάδας ή του Δ.Σ. της Ε.Ε.Μ.
Τα άρθρα του περιοδικού δεν εκφράζουν
υποχρεωτικά τις απόψεις του Δ.Σ. της Ε.Ε.Μ..
Οι επιλογές του περιοδικού αποτελούν ευθύνη
της Συντακτικής Ομάδας. Τα ενυπόγραφα
άρθρα εκφράζουν απόψεις των συντακτών μας.

ISSN 2241-0007

Σ' αυτό το τεύχος

4. +θεσις

5. Ημερολόγιο

8. Ειδήσεις - Σχόλια

18. Μουσικό παρατηρητήριο

19. Το τραγούδι του γρύλλου

20. "Και έπαιξεν δια του αυλού..."

22. Για το Ωδείο Αθηνών

26. "Και Ρόδο Μέσα μου Ποῦ"

28. Ευάγγελος Μουτσόπουλος

33. Δραγατάκης - Αποστολίδης

36. Στις πηγές

38. Μουσικολογική έρευνα I

41. Μουσικολογική έρευνα II

44. Polytonon in English

46. Σεμινάρια - Διαγωνισμοί

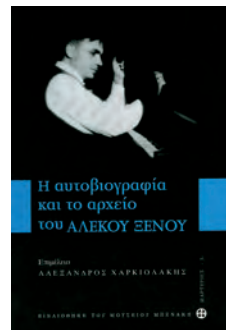
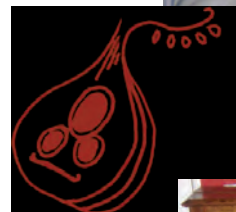
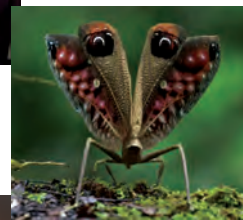
48. Πιανιστικό εργαστήρι

50. Βιβλιοπαρουσίαση

52. Τεχνογραφήματα

53. Οπτικές Ακροάσεις

54. Ανακοινώσεις

Όχι ακόμα Ποτέ πια!

Τους περασμένους μήνες συμμετείχαμε συχνά - πυκνά σε έντονες συζητήσεις και ακόμα πιο έντονες αντιπαραθέσεις, σχετικά με την υποχρέωση - ή όχι - του καλλιτέχνη, να μετέχει στα κοινά.

Όπως ήταν φυσικό, οι γνώμες κυμάνθηκαν σε ένα ευρύ φάσμα, ξεκινώντας από το: Ο καλλιτέχνης μιλάει με το έργο του, τελεία και παύλα, έως το: Όποιος καλλιτέχνης δεν μετέχει ενεργά στην αφύπνιση των συνειδητήσεων είναι άξιος περιφρόνησης.

Η συζήτηση αυτή στα ΜΜΕ συχνά μετατρέπεται σε απαίτηση:

Μα πού είναι επιτέλους οι πνευματικοί άνθρωποι; (εννοείται να μας ξυπνήσουν/βοηθήσουν/λυτρώσουν, κ.ο.κ.)

Κατ' αρχήν αυτόν τον ρόλο θα έπρεπε να απαιτούμε όλοι από τους δασκάλους, ξεκινώντας από το Δημοτικό και φτάνοντας στο Πανεπιστήμιο. Φαίνεται όμως, ότι παρόμοιες απαιτήσεις έχουμε πολύ λιγότερο από «μη καλλιτέχνες». Λες και η ενασχόληση με την τέχνη αυτομάτως θέτει στους ώμους κάποιου το μεταφυσικό βάρος της λύτρωσης μίας κοινωνίας απ' όλα τα δεινά.

Συζητώντας ωστόσο σε αυτό το τεύχος με τον «φιλοσοφούντα» - όπως ονομάζει εαυτόν - Ευάγγελο Μουτσόπουλο, συνειδητοποιήσαμε ότι το «κλειδί της λύτρωσης» μάλλον δεν έχει να κάνει ούτε με το επάγγελμα, ούτε με την κλίση. Επιπλέον, δεν είναι καν δημόσιο αγαθό, όπως π.χ. το νερό. Δεν φανερώνεται εύκολα, πολλές φορές είναι δύσκολο ακόμα και να το εξηγήσεις σε κάποιον, συχνά κρύβεται στις «ρωγμές» του χρόνου και, όπως απλά περιέγραψε ο ίδιος, περιμένει να το αδράξεις.

Για να το πετύχεις, θα πρέπει να οπλιστείς με υπομονή («όχι ακόμα»), αλλά συγχρόνως να επαγρυπνείς, ώστε να αναγνωρίσεις τη στιγμή που δεν πρέπει να παρέλθει ανεκμετάλλευτη («ποτέ πια!»), και να δράσεις.

Με βάση τα παραπάνω φαίνεται αρκετά δύσκολο να καταλήξουμε σε κάποιο γενικό συμπέρασμα για το πώς θα πρέπει να λειτουργεί ο καλλιτέχνης στην κοινωνία. Μάλλον είναι ανέφικτο να βρούμε τη μαγική συνταγή που θα μπορούσε συνολικά και πάντοτε να τίθεται σε εφαρμογή.

Ωστόσο, ο παραπάνω «οδηγός» μπορεί να είναι ένας τρόπος για να λειτουργήσουμε εκτός από το μεταφυσικό και στο πρακτικό επίπεδο, στην κοινωνία.

Ας συλλογιστούμε πάνω στην τέχνη μας τη μουσική: για τους συνθέτες είναι η διαρκής προσπάθεια σωστής διαχείρισης του χρόνου, αλλά η ίδια η μουσική, καταφέρνει να διαμορφώνει συνειδητήσεις δρώντας με ένα υπόγειο, πολλές φορές αργό, αλλά στο τέλος καταλυτικό τρόπο.

Είναι λοιπόν μάλλον άχρηστο να χωριζόμαστε σε στρατόπεδα κατηγορώντας οι μεν τους δε είτε για εφησυχασμό, είτε για άχρηστη στράτευση. Ένα πράγμα είναι να απαιτείς και να παλεύεις (όπως συχνά κάνουμε εδώ στο περιοδικό), π.χ. για καλύτερη μουσική παιδεία για όλους και ένα άλλο είναι να πιστεύεις ότι ίσως θα μπορούσες να πετύχεις κάτι παρόμοιο συσπειρώνοντας τον κόσμο με αφορμή μια μεγάλη συναυλία.

Βασικό και στις δύο περιπτώσεις είναι να προσπαθήσεις να διαμορφώσεις το πεδίο δράσης που σου ταιριάζει, να σχεδιάζεις προσεκτικά τα βήματά σου και - κυρίως - να παραμένεις συνεπής!

“Και έπαιξεν δια του αυλού...”⁽¹⁾

“Μουσική και Επανάσταση” ήταν ο τίτλος του μικρού αφιερώματος στον Ρήγα Βελεστινλή που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Αύγουστο στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Τήνου, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Θέμη Ροδαμίτη, με αφορμή τα 200 χρόνια από τη σύσταση της Φιλικής Εταιρίας.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι του φλαουτίστα Πέτρου Στεργιόπουλου, ερμηνευτή της συναυλίας.

Ο ήχος δεν θα μπορούσε να είναι κάτι λιγότερο από μια επανάσταση...

Στις μέρες μας συνηθίσαμε την «επανάσταση» σε διαφημίσεις προϊόντων, σχολικές εορτές ή κομματικές διαδηλώσεις, μα ο αληθινός ορισμός της, για κάποιον που θα το σκεφτεί, δεν βρίσκεται μακριά από μια βίαιη ανατροπή προς έναν κόσμο ιδανικό και δίκαιο ή τουλάχιστον «καλύτερο». Η ιστορία όμως διδάσκει πως εκείνος που βίαια ανατρέπεται, θεωρεί την πράξη αυτή σωστό έγκλημα... Κι ο τόπος του εγκλήματος βρίσκεται εκεί που ο λόγος γεννά τις ιδέες και οι ιδέες γεννούν τρέφοντας τον πόθο για την ανατροπή. Μα πριν από δυόμιση αιώνες ο αληθινός κίνδυνος, ή αλλιώς «τρομοκρατία», ξεκινούσε από εκεί που ο λόγος γινόταν... τραγούδι.

Ιδέες δέσμιες

Για τα τέλη του 18ου αιώνα ο Διαφωτισμός, ως κίνημα με ολέθρια επιρροή στον απολυταρχισμό της Ευρώπης, φαίνεται να βρίσκεται στην καλλιτεχνική φύση του Ρήγα Βελεστινλή έναν πραγματικό μάρτυρα ιδεών ελευθερίας και αδελφοσύνης. Μετά τη σύλληψή του, οι ανηλεείς ανακρίσεις καταγράφονται διεξοδικά σε νομικά έγγραφα, απ' τα οποία ξεπηδούν λεπτομέρειες μύησης μιας “επικίνδυνης” οργάνωσης, τα μέλη της οποίας κατηγορούνται κυριολεκτικά για ένα ... τραγούδι. Για την αστυνομία της Τεργέστης του 1797, ο συνωμότης, ο χορευτής, ο στιχουργός κι ο αυλητής ταυτίζονται με το πρόσωπο ενός “τρομοκράτη”, καθώς εκείνος τραγουδά ξυπνώντας στις καρδιές των συντρόφων του έννοιες επικίνδυνες όπως ελευθερία, δικαιοσύνη και ισονομία. Ο υποκινητής του τρόμου των ιδεών κατηγορείται για τη δύναμη των στίχων και της Μουσικής που ρέει ήδη στις ψυχές όσων θα τις διαδώσουν από στόμα σε στόμα, μεταλαμπαδεύοντας το ιερό και αδυσώπητο μήνυμα μιας αιματηρής αλλαγής.

Ένα επικίνδυνο όπλο

Μέχρι σήμερα δεν φαίνεται να έχουμε μεγεθύνει το εγχείρημα του Ρήγα πέρα από τον τυπωμένο λόγο που μας διασώθηκε. Ίσως μάλιστα η αναφορά στις νοηματικές σχέσεις αγωνιστικού ήθους και μουσικού φαινομένου⁽¹⁾ - σε μια εποχή όπου η μουσική ως πράξη παραστατική, ή επαναστατι-

κή, συγκινεί ακόμα τον λαό - να είναι ερευνητικά πρόωρη. Είναι φανερό όμως πως οι μελετητές, ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα, μέχρι και σήμερα, μην έχοντας κανένα άλλο τεκμήριο έρευνας παρά μόνο το σωζόμενο απτό υλικό ενός πραγματικού μύθου, φαίνεται να αναπαριστούν τη σχέση “ήθους” και εγχειρήματος αποκλειστικά στη διάσταση των τεκμηριωμένων ευρημάτων και του λόγου.

Στην εποχή του Ρήγα όμως, όπου οι μάχες - ακόμα και μετά την πυρίτιδα - πραγματοποιούνται σώμα με σώμα, οι αγράμματοι ήρωες δεν ξεσηκώνονται για το υπέρτατο εγχείρημα πριν ξεδιψάσουν στην πηγή του πεπρωμένου, από το αστείρευτο παραδοσιακό τραγούδι. Ακολουθώντας τον αρχέγονο, λαϊκό τρόπο της γλώσσας μας, ο Ρήγας κατάφερε, επιταχύνοντας την ιστορία, να γράψει ένα έργο γνήσια επαναστατικό, λαξεμένο με τις φωνές όλων των Ελλήνων.

Με τη βαρύτητα ενός λόγιου, τη λεπτομέρεια ενός γεωστρατηγικού αναλυτή, τη ζέση ενός επαναστάτη και την απλότητα του ανώνυμου πατριώτη, κατορθώνει να δημιουργήσει μια πνευματική “ωρολογιακή βόμβα” με συστατικά το Λόγο και τη Μουσική, στοιχεία δηλαδή που θα εξασφάλιζαν την εκρηκτική του διάδοση. Ως πρόωρος ρομαντικός, δημιούργησε τον λόγο με τον οποίο -και για τον οποίο- οι μελλοντικοί επαναστάτες θα ετοιμάζονταν να δώσουν ακόμα και τη ζωή τους τραγουδώντας τους στίχους του.

Ο τρόμος

Μέσα από τα κείμενα των ανακρίσεων ψηλαφίζει κανείς τον τρόπο μιας ολόκληρης αυτοκρατορίας. Απέναντι στο μείδιμα του σιδηροδέσμιου Ρήγα, οι ανακριτές θα ανάσαιναν τις σπαστές συλλαβές “os rothe palikaria” και ύστερα θα τις κατέγραφαν στα λατινικά ψιθυρίζοντας με τη γλώσσα τους τη δύναμη ενός μυστηριώδους κι επικίνδυνου στιχουργήματος. Για τους δημίους του όμως η δύναμη του απαγορευμένου μηνύματος είναι γραμμένη σε γλώσσα -γι' αυτούς- διπλά αφηρημένη. Γιατί ακόμα κι αν τα ελληνικά μπορούν να μεταφραστούν, το μείγμα ιδέας και επιρροής γίνεται επικίνδυνο εκρηκτικό μόνο όταν ενωθεί με δυνάμεις αφηρημένες, αδιόρατες μα ωστόσο ορμητικές και πανίσχυρες, όπως είναι οι δυνάμεις της Μουσικής.

Καθώς οι ανακρίσεις προχωρούν, οι στρατιώτες θα κα-

Ρόλοι και αρμοδιότητες

Μαρία Χριστίνα Κριθαρά: Θα θέλαμε να ξεκινήσουμε με λίγα λόγια για τη διαχείριση του Ωδείου Αθηνών μαζί με τον Νίκο Αθηναίο. Αναλαμβάνει ο καθένας ξεχωριστό κομμάτι;

Νίκος Τσούχλος: Ο ρόλος του καθενός είναι θεσμικά διαφορετικός. Υπάρχει ο Μουσικός και Δραματικός Σύλλογος Ωδείου Αθηνών, 1871. Είναι το νομικό πρόσωπο, το σωματείο ουσιαστικά, του οποίου ο σκοπός είναι η λειτουργία του ωδείου και της δραματικής σχολής. Επικεφαλής του σωματείου είναι το διοικητικό συμβούλιο και ο πρόεδρος, εγώ στη συγκεκριμένη περίπτωση, μετά το θάνατο του Άρη Γαρουφαλή.

Οι αρμοδιότητες του διευθυντή του Ωδείου Αθηνών, του Νίκου Αθηναίου, είναι αυτές που ορίζει ο νόμος για τα ωδεία. Είναι δηλαδή η συνολική ευθύνη για το καλλιτεχνικό και το εκπαιδευτικό έργο. Υπάρχει διευθυντής και για τη δραματική σχολή - η οποία είναι μια εξαιρετική σχολή - και είναι ο Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης. Και θα υπάρξει κι από του χρόνου, καλώς εχόντων των πραγμάτων, και μία σχολή χορού.

Φανή Κοσώνα Δηλαδή από Σεπτέμβριο, την ακαδημαϊκή χρονιά 2014 - 15;

Ν. Τ. Ναι. Δηλαδή τα μαθήματα χορού που κάνει η Λίλα Ζαφειροπούλου εδώ, προσπαθούμε να τα μετατρέψουμε σε σχολή χορού, καταρχήν ερασιτεχνική κι αργότερα επαγγελματική.

Επομένως, υπάρχει το σωματείο με τον πρόεδρό του, δηλαδή εμένα, και το διοικητικό συμβούλιο, που έχει την ευθύνη του οικονομικού μέρους και γενικώς της λειτουργίας του νομικού προσώπου. Ο κάθε διευθυντής από τους τρεις έχει πλήρη αυτονομία να σχεδιάσει. Βεβαίως, πάλι στο διοικητικό συμβούλιο θα αναφερθεί στο τέλος, αλλά θέλω να πω ότι οι τρεις σχολές αυτές είναι αυτόνομες μεταξύ τους, υπάρχουν συνέργειες, και ο κάθε διευθυντής κάνει οτιδήποτε κάνει ένας διευθυντής ωδείου, μιας δραματικής σχολής ή μιας σχολής χορού ανά την επικράτεια.

Πρακτικά, εγώ ασχολούμαι κυρίως με διοικητικά. Όταν έχω κάποια καλλιτεχνική ανησυχία, κουβεντιάζουμε πολύ ανοιχτά με τον Νίκο Αθηναίο και τον Κωνσταντίνο Αρβανιτάκη, γιατί έχουμε άριστη συνεργασία. Αλλά τύποις, η δουλειά μου εδώ

είναι διοικητική, και όχι καλλιτεχνική ή διδακτική.

Μ. Χ. Κ. Θα συζητήσουμε για όλα αυτά και με τον Νίκο Αθηναίο οπωσδήποτε. Πώς πήγαν όλες οι δράσεις - αυτό φαντάζομαι μπορείς να μας το πεις - που είχατε πέρυσι και ήταν εκτός των εκπαιδευτικών; Είχατε την ορχήστρα, όλες αυτές τις συναυλίες...

Ν. Τ. Έχει πολύ ενδιαφέρον. Ήταν ας πούμε μια πειραματική χρονιά - ορισμένα πράγματα πήγαν καλύτερα από άλλα.

Δηλαδή: είδαμε ότι ένας χώρος τον οποίον οι συμπολίτες μας δεν έχουν συνηθίσει ως χώρο συναυλιών, θέλει πολλή δουλειά για να καθιερωθεί, να βγει προς τα έξω. Πρέπει να δουλέψουμε - έχουμε πολλές ιδέες - για το πώς θα μπορέσουμε να στηρίξουμε τη λειτουργία αυτή, έτσι ώστε το Ωδείο Αθηνών στο μέλλον να καταστεί ένας από τους χώρους συναυλιών στους οποίους πάει κανείς στην Αθήνα. Καλλιτεχνικά, έχει τρομερό ενδιαφέρον η όλη ιστορία: ακούσαμε σολίστ σαν τον Σίμο τον Παπάνη, τον Γιώργο τον Δεμερτζή... Επίσης έχουμε και τα φιλοξενούμενα συγκροτήματα.

Ευάγγελος Μουτσόπουλος

Owner - Edition

GREEK COMPOSERS' UNION
Greek Section of the International Society
for Contemporary Music (ISCM)
Vassilissis Sofias Av. & Kokkali Str.
115 21 Athens
tel. / fax: 210 7256607

Editorial Board**Editor in chief**

Maria Christina Krithara*
Fani Kossona*

Art Creative Director

Helen Skarkou*

Layout

Maria Christina Krithara*
& Helen Skarkou*

Subscriptions & contact

Maria Christina Krithara*

Research & Distribution

Constantine Flierianos*

Regular contributors

Georgia Kalodiki*

Leonidas Kanaris*

Assi Kondilidou

Mecaenas

Nickolas Roditis

Petros Stergiopoulos

Thomas Tamvakos*

Maria Theofili

Contributors in this issue

Yiannis Baskozos, George Chatzimichelakis*

Costas Grigoreas, Apostolos Kostios

Angelica Papanickolaou, Fotis Pezos

Alexios G. K. Savides, Marina Tzouli*

Stelios Tsakalides, Pavlos Ventouras*

Front page:

Helen Skarkou

Maria - Christina Krithara

Front page photography:

A painting by Evangelos Moutsopoulos

Photographic material:

Archives of: Theodore Antoniou,

Corina Vougiouka, Maria Theofili,

Evangelos Moutsopoulos*,

George Bechliyanoglou,

Helena Skarkou, Thomas Tamvakos,

The Athens Conservatory

Proof reading

Fani Kossona

Maria Christina Krithara

Translations

Maria Theofili

Maria Christina Krithara

Subscriptions & Advertisements:

17 Chaniotou Str, 154 52, Psychiko

M. Chr. Krithara: 210 6713086

Printing & Production

FOTOLIO & TYPICON S. A.

159 Kifissou Str, Athens

Tel. + +210 3470808, email: fotolio@typicon.gr

(* members of the Greek Composers Union)

In this issue**4. Editorial (+thesis)****5. Diary of events****8. News and Comments****18. Cultural Watch****19. The cricket's song****20. "and he played the flute..."****22. About the Athens' Conservatory****26. "...and plentiful rose in me..."****28. Evangelos Moutsopoulos****33. Dragatakis - Apostolides****36. Back to the Sources****38. Musicological Issues I****41. Musicological Issues II****44. Polytonon in English****46. Seminars & Competitions****48. Piano Workshop****50. Book Presentations****52. Technographs****53. CD Presentations****54. Announcements****The cricket's song, p 19**

A friend and warm supporter of Polytonon and the Greek Composers Union, has sent us this article, which presents a published study of the French biologist E. Guyenot (1885 - 1963) about the "music" the family of orthoptera insects, and the cricket specifically, can make. Interesting details are discussed concerning the ways in which sounds are produced in the cricket's body. It is true: the cricket can sing, and a careful listener can actually recognize in its song the sounds of war, of love calling, and of the "joy of life."

"and he played the flute..."**by Petros Steriopoulos, p. 20**

"Music and Revolution" was the title of a concert which took place in Tinos last August as part of the "Tinos Festival 2014," and which was dedicated to the memory of Rhegas Velestinles. The performer at the concert and author of the present article, flutist Petros Steriopoulos, discusses Rhegas's passion for freedom, and the ideas he inherited from the Enlightenment and which he fought for. Steriopoulos is also concerned with the role music might have played in Rhegas's revolutionary ethos: in a very interesting revelation, we learn that the author of Thourios was a flutist...

About the Athens' Conservatory**a conversation with Nickos Tsouchlos****by Fani Kossona and Maria Christina Krithara, p. 22**

In this first part of the discussion with Nikos Tsouchlos, the co-director, along with Nikos Athinaios, of the Athens Conservatory, we learn about the latest developments and activities at the conservatory, the drama, and the dance schools. Some plans for the year 2014-15 are revealed, and also discussed is the emblematic building and its, still unexploited, potentials, as well as the current state of affairs at the conservatory. Towards the end of the interview, Tsouchlos makes some interesting revelations about his ambitious plans for the near future.

"...and plentiful rose in me..."**a conversation with Theodore Antoniou****by Marina Tzouli, p. 26**

In the second part of the conversation between Theodore Antoniou and Marina Tzouli, Antoniou talks about several aspects of his compositional thought; how he approaches ancient Greek poetry in his music, his treatment of Greek folklore music elements that need to be "tamed" in order to be assimilated into a modern mu-

sical idiom, his explorations of ancient eastern civilizations in his compositions, and his imaginative uses of the voice and the instruments of the orchestra. For Antoniou, “composition is an adventure and a challenge. It is constantly revealing itself, or rather waiting for you to reveal it.”

Interview with Evangelos Moutsopoulos

by Maria Christina Krithara and Maria Theofili, p. 28

Evangelos Moutsopoulos, an important scholar with impressive studies in Greece and France, has made great contributions to systematic and historical philosophy through the academic positions he has held at universities and research centers all over the world, and through his voluminous writing output. His studies in music are also notable, and his research work in the field of philosophy of music is considered outstanding. “Philosophy and Music are the two sides of the same coin,” says Moutsopoulos. The discussion with a person as brilliant and charming as him could have gone on for hours; however, in the present article we hope to give our readers a quick glimpse into the thought of this important Greek intellectual.

Dragatakis - Apostolides: the story of a concert goes on...

by Stelios Tsakalides, p. 33

Dragatakis's Concerto for Violin and Orchestra through the eyes of the violinist Tatsis Apostolides is the subject of Tsakalides's article. Apostolides, the concerto's first performer, narrates how an informal conversation between the composer and him triggered the idea for the composition of the work. He talks to Tsakalides about details concerning the process of composition, which he attended step by step, and recalls the preparations he had to make for its first performance, the technical challenges he faced owing to the concerto's high technical complexities, and reveals some of its interesting technical features.

Greek Music Archive, by Apostolos Kostios

An early jazz invasion of Athens, part II, p. 36

In the second part of his article on the jazz “invasion” of Athens during the first decades of the twentieth century, professor Kostios cites a speech delivered by the jazz pianist Jean Wiener before one of his concerts in Paris, as it has been documented by an unknown Greek author who signed as “Eranistis.” Eranistis was the one who introduced Wiener to the Athenian audience through an article, which included the abovementioned speech and which he published a few days before the musician came to Athens in 1928 to give a concert with his Wiener piano-duo. Wiener's speech has manifest-like qualities; in it, the musician implicitly but effectively expresses his aesthetic stances, which concern “classical” music, musical modernism, his contemporary modernist composers, German music, “light” music and popular song.

Printed music theory treatises of the nineteenth century and the theorists' interest in Makam music (Part II)

by George Chatzimichelakis, p. 38

In the second part of his article, Chatzimichelakis explores several theoretical treatises written by lesser theorists of the nineteenth century. Discussed are: the widely published Creepis by Theodoros Fokaeas, which aims at popularizing Chrysanthos's theoretical work; the Theoretical and Practical Church Music by Margaritis Drovianitis, which aims at explaining complex aspects of musical theory; the Teaching Instrument of Sacred Music by Constantine Mavroioannis, a small treatise that is concerned with the measure-

ment of intervals; the Theory of Church Music by Panagiotis Agathokles, a theoretical method, as well as other minor treatises. At the end, Chatzimichelakis includes a useful reference guide to relevant bibliography.

Béla Bartók's Swan Song, part II

by Fotios Pezos, p. 41

In the second part of his article, Pezos continues his discussion about Béla Bartók's Concerto for Viola and Orchestra. The author is concerned with issues of performance. After references to matters of tempo, articulation and phrasing, there follows a comparison between two important recordings of the concerto, from which useful conclusions might arise for the performer, as the author argues. The comparative analysis, which discusses technical as well as aesthetic details, concerns Yehudi Menuhin's and Hong-Mei Xiao's performances of the first movement, in recordings with the New Philharmonia Orchestra and the Budapest Philharmonic Orchestra respectively.

Piano workshop IV: The Pedal Piano

by Angelica Papanikolaou, p. 48

The fourth part of this series of articles, traces the first appearance of the pedal piano in around 1815 and explores its course throughout the nineteenth, the twentieth and the twenty - first century. Papanikolaou's discussion includes technical features, matters of construction, and references to composers who made use of the instrument - among whom are notably W. A. Mozart, R. Schumann and F. Mendelssohn. She also refers to the recent construction in 2000 of a new type of pedal piano, the “Doppio Borgato,” and the features that make it special. The article concludes with a catalogue of compositions for the Doppio Borgato as well as for the traditional pedal piano, and a list of the most prominent pedal piano players.

Book presentations

By Leonidas Kanaris, p. 50

In this issue the following books are presented:

Supervised by Alexandros Charkiolakis: Alekos Xenos, autobiography and archives (Benakis' Museum Editions, 295 pages plus one cd)

Collective Work: Report of The International Symposium for the Opera 17 – 18 / 5 / 2010. (printed by «The Society for the Opera House and the Academy for Lyric Art Maria Callas», distributed by Nepheli Editions, 311 pages).

Liana Charatsi: Musical Reading, a hand book about Prima - Vista at the Piano ((Marios Nickolaides Editions, 75 pages).

Ioannis Christofilos: Solfege (2 issues) (Music Lovers Editions, 79 + 64 pages).

Technographs

By Helena Skarkou and Dimitris Rigas p. 52

New softwares by Apple and Google are presented.

Cd presentations

By Helena Skarkou, p. 53

Evangelos Moutsopoulos' music:

1 and 2. Oeuvres pour piano, vol.1 and vol. 2, with Chara Tombra - piano.

3. Lieder. With Martha Arapi - soprano and Calliope Germanou - piano.

4. Choral Works, with the “Arioso Choir”.